

Arrest

nr. 212 109 van 7 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 25 oktober 2015, verklaart er zich op 28 oktober 2015 vluchteling.

1.2. Op 31 mei 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en bent Pasjtoen van etnische origine. U bent geboren in het dorp Surkhakhan van het district Qarghai in de provincie Laghman.

U verliet het land omwille van problemen met de taliban.

Uw vader werkte al zo lang u zich kan herinneren als bewaker van het Sahid Abdul Sattar Lyceum van Surkhakhan. Vijf tot acht maanden voor uw vertrek begon u hem bij te staan in zijn taken als opzichter van deze school. Tijdens deze periode bezochten de taliban uw vader en eisten ze dat hij zou stoppen met zijn job als bewaker van de school. Ze vroegen hem bovendien om een bom te plaatsen en zo de schooldirecteur om het leven te brengen. Uw vader weigerde op deze eisen in te gaan. Ongeveer twintig dagen na dit contact met de taliban werd uw vader vermoord. Na de begrafenis van uw vader zette u zijn werk als bewaker verder. Enige tijd later werd u zelf door de taliban bedreigd omwille van deze job. Hierop besloot uw oom langs moederszijde dat u het land diende te verlaten.

U reisde naar België waar u aankwam op 25 oktober 2015 en op 28 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u zeven foto's neer van het Sahid Abdul Sattar lyceum.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u na een leeftijdsbepaling op 15 juni 2016 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Op 31 oktober 2016 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er ernstig kan worden getwijfeld aan uw verklaringen over uw functie als bewaker van het Sahid Adbul Sattar Lyceum.

Zo legt u voor het Commissariaat-generaal tegenstrijdige en incoherente verklaringen af over het werkschema dat u en uw vader hanteerden. U verklaart namelijk dat uw vader van tien uur 's avonds tot één uur 's nachts werkte, waarna u hem verving (CGVS, 18 oktober 2017, p.8). Voorts verklaart u dat u de kinderen naar school kon zien gaan als u terugkeerde van uw job (CGVS, 18 oktober 2017, p.9). Dit strookt geenszins met uw verklaringen voor het Commissariaat tijdens het tweede persoonlijk onderhoud waar u verklaart dat u degene was die werkte van tien uur 's avonds tot een uur (CGVS, 14 mei 2018, p.4 en p.18). De geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw functie als bewaker worden verder ondergraven door de vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot uw arbeidscontract. Zo verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat de werkgever van uw vader op de hoogte was van uw aanwezigheid en u een contract had (CGVS, 18 oktober 2017, p.8). Dit strookt niet met uw verklaringen bij het tweede persoonlijk onderhoud waar u stelt dat de directeur op de hoogte was van uw werk en degene was die jullie had aangenomen doch ontkent u een contract te hebben gehad (CGVS, 14 mei 2018, p.18). Op basis van de vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt over dergelijke basiselementen kan er dan ook ernstig getwijfeld worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw functie als bewaker van het lyceum. Logischerwijze ondermijnen deze vaststellingen ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de problemen die er het gevolg van zouden zijn geweest.

Bovendien bent u er niet in geslaagd uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België aannemelijk te maken.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, 18 oktober 2017 en 14 mei 2018, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw verblijfplaatsen in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor u aankomst in België aannemelijk te maken.

Vooreerst zijn uw verklaringen met betrekking tot uw dagelijks leven uiterst beknopt en weinig doorleefd.

Zo verklaart u dat u verantwoordelijk was voor de inkopen van uw familie en verder uit angst gewoon binnen bleef en niets deed (CGVS, 14 mei 2018, p.8 en p.9). Voorts stelt u dat u zich bezig hield met koranlessen en soms cricket speelde, doch enkel binnenshuis (CGVS, 14 mei 2018, p.10-p.11). De bewering dat u in al die jaren dat u in uw dorp woonde amper uw woning verliet uit angst en daardoor zelfs binnen cricket speelde is weinig aannemelijk. Bovendien doen uw verklaringen met betrekking tot kennissen uit uw jeugd bijkomende vragen rijzen. Zo benoemt u N. en E. als uw twee enige vrienden uit het dorp doch blijkt u niet te weten of ze naast de koranlessen ook nog naar de school gingen (CGVS, 14 mei 2018, p.10). Gevraagd naar uw dagelijkse activiteiten tijdens de periode dat u uw vader hielp met zijn werk stelt u dat u 's nachts de school bewaakte, u vervolgens sliep en overdag indien nodig inkopen ging doen (CGVS, 14 mei 2018, p.17). Wanneer het Commissariaat vervolgens vraagt hoe u uw tijd precies doorbracht stelt u dat u sliep van één uur 's nachts –na het beëindigen van uw werk- tot zes uur in de namiddag en verklaart u deze langdurige periode van slaap door uw vele problemen (CGVS, 14 mei 2018, p.17). Deze bewering kan echter geen verklaring bieden voor uw vage en weinig doorleefde verklaringen over uw leven in Afghanistan, te meer gezien de ernstige twijfels betreffende uw profiel als nachtbewaker (zie supra). Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u slechts een uiterst beperkte zicht biedt op het leven dat u gedurende meer dan zestien jaar geleid heeft.

Voorts doen uw verklaringen met betrekking tot de lokale landbouw en de zorgverlening bijkomende twijfels rijzen.

Zo verklaart u voor het Commissariaat dat er velden in de omgeving van uw dorp liggen waarop mensen verschillende groenten cultiveren (CGVS, 14 mei 2018, p.7). Wanneer het CGVS vervolgens vraagt welke groenten er gecultiveerd werden stelt u ontwijkend dat u zelf niets cultiveerde en het anders wel zou zeggen (CGVS, 14 mei 2018, p.7). Bijkomend dient een gebrekkige kennis te worden vastgesteld met betrekking tot de lokale zorgverlening. Zo is het bevreemdend dat u enkel een dokter vermeldt uit uw dorp, in de richting van Qarghai en uit Farmankhel (CGVS, 14 mei 2018, p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat beschikt blijkt namelijk dat er een clinic ligt in Zerani, een regio die slechts op enkele kilometers van uw dorp gelegen is.

Ook uw verklaringen met betrekking tot incidenten die plaatsgrepen in uw regio overtuigen niet.

Wanneer het Commissariaat informeert naar ontvoeringen in uw regio antwoordt u algemeen dat ze gebeurden (CGVS, 14 mei 2018, p.14). Vervolgens door het CGVS aangespoord om een concrete ervaring met een dergelijke gebeurtenis te bespreken stelt u dat u niemand specifiek kent doch dat het duidelijk is dat ontvoerders altijd rijken ontvoerden (CGVS, 14 mei 2018, p.14). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt vond er in uw nabije omgeving, met name in de regio Khairo Khel, in de zomer van 2015 een incident plaats waarbij zes mensen werden meegenomen en later weer bevrijd. Uit deze informatie blijkt eveneens dat dit geen geïsoleerd geval betrof en dat er zich in uw regio nog dergelijke ontvoeringen hebben voorgedaan. Het is dan ook bevreemdend dat u over geen van deze gebeurtenissen enige informatie weet te verstrekken.

Uw verklaringen over de gouverneur van de provincie Laghman doen bijkomende twijfels rijzen met betrekking tot uw verklaringen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Gevraagd naar de naam van de gouverneur van Laghman toen u er verbleef haalt u, correct, Abdul Jaban Naeemi aan (CGVS, 18 oktober 2017, p.27). Wanneer het Commissariaat vervolgens informeert naar zijn voorganger stelt u dit niet te weten (CGVS, 18 oktober 2017, p.27). Ook wanneer het CGVS u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud expliciet vraagt om te vertellen over Faziullah Mujadeddi blijkt u geen informatie over hem te bezitten (CGVS, 14 mei 2018, p.14). De vaststelling dat u er wel in slaagt de gouverneur op te noemen die slechts vanaf juni 2015 in dienst was doch evenwel niets weet te vertellen over Faziullah Mujadeddi, die volgens informatie waarover het Commissariaat beschikt meerdere jaren deze ambts titel heeft bekleed, wijst dan ook op een ingestudeerd karakter van uw kennis met betrekking tot deze prominenten.

Tot slot dient een gebrekkige kennis te worden vastgesteld van de Afghaanse kalender. Zo stelt u, hiernaar gevraagd door het CGVS, dat u de maanden van de Afghaanse kalender niet kent en u niet naar school ging (CGVS, 18 oktober 2017, p.17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud weet u correct te vertellen dat de vierde maand saratan wordt genoemd doch slaagt u er vervolgens niet in om, hiernaar gevraagd door het Commissariaatgeneraal, de warme maanden aan te geven noch de achtste maand op te noemen en verklaart u deze gebrekkige kennis door de afwezigheid van scholing (CGVS, 14 mei 2018, p.9). Deze bewering volstaat niet om uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender te verklaren, des te meer gezien u stelt dat uw familie deze kalender wel gebruikte (CGVS, 14 mei 2018, p.9). Nogmaals door het CGVS gevraagd te verklaren waarom u de kalender zelf niet gebruikte antwoordt u vaag dat u niet weet hoe de kalender werkt (CGVS, 14 mei 2018, p.10). Uw verklaringen met betrekking tot een incident dat in uw regio gebeurde doet bijkomende twijfels rijzen. Gevraagd wanneer het besproken incident zich precies voordeed stelt u dat het lang geleden, in 2005 of 2006 gebeurde (CGVS, 14 mei 2018, p.12). Vervolgens door het Commissariaat-generaal gevraagd naar de reden waarom u de Westerse kalender gebruikt bij uw tijdsbepaling verklaart u dit met uw driejarig verblijf in België (CGVS, 14 mei 2018, p.13). Het mag verbazen dat u spontaan de Westerse kalender gebruikt om een gebeurtenis uit uw kindertijd in Afghanistan in de tijd te plaatsen maar u er niet in slaagt zich het betreffende Afghaanse jaar te herinneren (CGVS, 14 mei 2018, p.13).

De vaststelling dat u er niet in slaagt overtuigende verklaringen af te leggen met betrekking tot uw directe en persoonlijke leefwereld leidt er toe dat er, zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd op het ogenblik van uw vertrek, geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u de asiëinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven, uit welke regio u afkomstig bent en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk. Logischerwijze ondergraaft deze vaststelling evenzeer uw beweringen omtrent de problemen die u in 2015 in Surkhakhan zou hebben gekend. Tot slot verwijst u naar de neef langs vaderszijde van uw moeder die in België woont (CGVS, 14 mei 2018, p.23). Wat dit betreft dient er te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht, waarbij onder andere rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker en de specifieke gegevens van het dossier.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. De foto's van het Sahid Abdul Sattar lyceum tonen namelijk geenszins uw functie als bewaker of uw voorgaande verblijfplaatsen aan alvorens naar België te reizen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghai gelegen in de provincie Laghman. Wanneer u, na de bevraging over uw regio door het Commissariaat-generaal, geconfronteerd wordt met de aanwezige onzekerheid over uw daadwerkelijke herkomst en gevraagd of u graag nog iets aan uw verklaringen wenst toe te voegen stelt u dat het drie jaar geleden is en u daarom alles vergeten bent (CGVS, 14 mei 2018, p.22). Voorts stelt u vast dat er zeven maanden zitten tussen de twee gesprekken voor het Commissariaat en stelt u niet meer te weten wat er in het vorige interview gebeurde (CGVS, 14 mei 2018, p.22). De vaststelling dat u reeds verschillende jaren in België verblijft en er meerdere maanden verstreken alvorens uw tweede persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat plaatsvond wijzigt de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel als bewaker noch bieden ze een verklaring voor de vage en gebrekkige informatie die u bezit over uw directe leefwereld.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asiërelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 18 oktober 2017 en dd.14 mei 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van elk persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift het rapport *“Forced Back to Danger. Asylum-Seekers Returned From Europe to Afghanistan”* van Amnesty International van oktober 2017 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omwille van de werkzaamheden van hem en van zijn vader als bewaker voor een school. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn functie als bewaker gelet op zijn tegenstrijdige en incoherente verklaringen dienaangaande; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in het dorp Surkhakhan in het district Qarghai van de Afghaanse provincie Laghman, gelet op (a) zijn beknopte en niet-doorleefde verklaringen over zijn dagelijks leven, (b) zijn gebrekkige kennis over de landbouw en de zorgverleningsopportunities in zijn beweerde regio van herkomst, (c) zijn gebrekkige kennis over recente veiligheidsincidenten (ontvoeringen) in zijn

beweerde regio van herkomst, (d) zijn gebrekkige kennis over de gouverneurs van de provincie Laghman, en (e) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender; en (iii) de door hem voorgelegde foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat verzoeker zijn voorgehouden verblijf in het dorp Surkhakhan in het district Qarghai van de Afghaanse provincie Laghman geenszins aannemelijk maakt. Zo wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op verzoekers beknopte en niet-doorleefde verklaringen aangaande zijn dagelijks leven:

“Vooreerst zijn uw verklaringen met betrekking tot uw dagelijks leven uiterst beknopt en weinig doorleefd.

Zo verklaart u dat u verantwoordelijk was voor de inkopen van uw familie en verder uit angst gewoon binnen bleef en niets deed (CGVS, 14 mei 2018, p.8 en p.9). Voorts stelt u dat u zich bezig hield met koranlessen en soms cricket speelde, doch enkel binnenshuis (CGVS, 14 mei 2018, p.10-p.11). De bewering dat u in al die jaren dat u in uw dorp woonde amper uw woning verliet uit angst en daardoor zelfs binnen cricket speelde is weinig aannemelijk. Bovendien doen uw verklaringen met betrekking tot kennissen uit uw jeugd bijkomende vragen rijzen. Zo benoemt u N. en E. als uw twee enige vrienden uit het dorp doch blijkt u niet te weten of ze naast de koranlessen ook nog naar de school gingen (CGVS, 14 mei 2018, p.10). Gevraagd naar uw dagelijkse activiteiten tijdens de periode dat u uw vader hielp met zijn werk stelt u dat u 's nachts de school bewaakte, u vervolgens sliep en overdag indien nodig inkopen ging doen (CGVS, 14 mei 2018, p.17). Wanneer het Commissariaat vervolgens vraagt hoe u uw tijd precies doorbracht stelt u dat u sliep van één uur 's nachts –na het beëindigen van uw werk- tot zes uur in de namiddag en verklaart u deze langdurige periode van slaap door uw vele problemen (CGVS, 14 mei 2018, p.17). Deze bewering kan echter geen verklaring bieden voor uw vage en weinig doorleefde verklaringen over uw leven in Afghanistan, te meer gezien de ernstige twijfels betreffende uw profiel als nachtbewaker (zie supra) [zie ook infra]. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u slechts een uiterst beperkte zicht biedt op het leven dat u gedurende meer dan zestien jaar geleid heeft.”

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker zijn verklaringen dienaangaande, stelt hij dat hij geen vrij en onbezonnen leven leidde zoals in België en hij maar kon vertellen wat hij deed en waaruit zijn dag bestond en stelt hij niet te begrijpen wat er nog meer van hem werd verwacht. Dergelijk verweer kan bezwaarlijk het beknopt en niet-doorleefd karakter van zijn verklaringen over zijn dagelijks leven wegnemen. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat iemand die beweert gedurende zestien jaar in hetzelfde Afghaanse dorp te hebben gewoond, op de vraag waaruit zijn dagelijks leven in dit dorp bestond een meer doorleefd en uitgebreid antwoord kan geven dan dat hij inkopen deed, uit angst binnen bleef en verder niets deed. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, weze het in licht andere bewoordingen, volstaat op zich geenszins om op deze verklaringen een ander licht te werpen. Het loutere feit dat verzoekers leven in Afghanistan niet even vrij en onbezonnen zou zijn als in België, betekent op zich evenmin dat hij in zijn dagelijks leven buiten het doen van inkopen gedurende zestien jaar geen enkele andere bezigheid kon hebben. Dat verzoeker er niet in slaagt uitgebreide en doorleefde verklaringen af te leggen over zijn dagelijks leven in het dorp waar hij stelt tot aan zijn komst naar België te hebben gewoond, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijf in dit dorp. Het vormt immers een indicatie dat verzoekers werkelijk dagelijks leven geenszins te rijmen valt met het leven in een dorp als Surkhakhan en dat hij zich daarom beperkt tot het afleggen van slechts beknopte en niet-doorleefde verklaringen over zijn dagelijks leven teneinde te trachten zijn valselijk voorgehouden verblijf in dit dorp alsnog aannemelijk te doen voorkomen.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over de landbouw en de zorgverleningsopportunities in zijn beweerde regio van herkomst evenmin kunnen overtuigen:

“Voorts doen uw verklaringen met betrekking tot de lokale landbouw en de zorgverlening bijkomende twijfels rijzen.

Zo verklaart u voor het Commissariaat dat er velden in de omgeving van uw dorp liggen waarop mensen verschillende groenten cultiveren (CGVS, 14 mei 2018, p.7).

Wanneer het CGVS vervolgens vraagt welke groenten er gecultiveerd werden stelt u ontwijkend dat u zelf niets cultiveerde en het anders wel zou zeggen (CGVS, 14 mei 2018, p.7). Bijkomend dient een gebrekkige kennis te worden vastgesteld met betrekking tot de lokale zorgverlening. Zo is het bevreemdend dat u enkel een dokter vermeldt uit uw dorp, in de richting van Qarghai en uit Farmankhel (CGVS, 14 mei 2018, p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat beschikt blijkt namelijk dat er een clinic ligt in Zerani, een regio die slechts op enkele kilometers van uw dorp gelegen is."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan erop te wijzen dat hij zelf geen boer is en dat hij niet exact weet welke groenten er worden gecultiveerd op de velden in de omgeving. Hiermee herhaalt hij opnieuw zijn eerdere verklaringen. Hoger werd er reeds op gewezen dat het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen, weze het in licht andere bewoordingen, op zich geen ander licht op deze verklaringen kan werpen. Bovendien verliest verzoeker uit het oog dat hij zelf tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat er in de omgeving van zijn dorp velden liggen waarop mensen verschillende groenten cultiveren, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, die beweert gedurende zestien jaar in dit agrarisch dorp te hebben gewoond, enige kennis heeft over welke groenten er precies worden geteeld, *quod non*. Op de hiervoor geciteerde motivering aangaande de in zijn voorgehouden dorp van herkomst bestaande zorgverleningsopportuniteiten gaat verzoeker in zijn verzoekschrift in het geheel niet in.

Tevens blijkt uit de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers kennis over de veiligheidssituatie in zijn voorgehouden regio van herkomst te wensen overlaat:

"Ook uw verklaringen met betrekking tot incidenten die plaatsgrepen in uw regio overtuigen niet."

Wanneer het Commissariaat informeert naar ontvoeringen in uw regio antwoordt u algemeen dat ze gebeurden (CGVS, 14 mei 2018, p.14). Vervolgens door het CGVS aangespoord om een concrete ervaring met een dergelijke gebeurtenis te bespreken stelt u dat u niemand specifiek kent doch dat het duidelijk is dat ontvoerders altijd rijken ontvoerden (CGVS, 14 mei 2018, p.14). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt vond er in uw nabije omgeving, met name in de regio Khairo Khel, in de zomer van 2015 een incident plaats waarbij zes mensen werden meegenomen en later weer bevrijd. Uit deze informatie blijkt eveneens dat dit geen geïsoleerd geval betrof en dat er zich in uw regio nog dergelijke ontvoeringen hebben voorgedaan. Het is dan ook bevreemdend dat u over geen van deze gebeurtenissen enige informatie weet te verstrekken."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift.

Verder blijkt verzoekers kennis met betrekking tot de gouverneurs van de provincie Laghman eveneens gebrekkig. In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dienaangaande terecht als volgt:

"Uw verklaringen over de gouverneur van de provincie Laghman doen bijkomende twijfels rijzen met betrekking tot uw verklaringen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Gevraagd naar de naam van de gouverneur van Laghman toen u er verbleef haalt u, correct, Abdul Jaban Naeemi aan (CGVS, 18 oktober 2017, p.27). Wanneer het Commissariaat vervolgens informeert naar zijn voorganger stelt u dit niet te weten (CGVS, 18 oktober 2017, p.27). Ook wanneer het CGVS u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud expliciet vraagt om te vertellen over Faziullah Mujadeddi blijkt u geen informatie over hem te bezitten (CGVS, 14 mei 2018, p.14). De vaststelling dat u er wel in slaagt de gouverneur op te noemen die slechts vanaf juni 2015 in dienst was doch evenwel niets weet te vertellen over Faziullah Mujadeddi, die volgens informatie waarover het Commissariaat beschikt meerdere jaren deze ambtstitel heeft bekleed, wijst dan ook op een ingestudeerd karakter van uw kennis met betrekking tot deze prominenten."

Waar verzoeker daaromtrent in zijn verzoekschrift opwerpt dat hij *"aldus weldegelijk de gouverneur op het ogenblik dat zij er verbleef"* kende, verliest hij uit het oog dat in de hiervoor geciteerde motivering terecht wordt vastgesteld dat verzoeker weliswaar correct de naam kon geven van de gouverneur van de provincie Laghman toen hij er verbleef, maar dat hij niet in staat was diens voorganger te benoemen, zelfs niet toen hem diens naam werd voorgelegd tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud, terwijl uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat deze voorganger gedurende meerdere jaren gouverneur van de provincie Laghman is geweest. Gelet op de verregaande impact van de lokale machtshebbers op het dagelijks leven van de lokale bewoners, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker weet wie de voorganger was van de provinciegouverneur die ten tijde van zijn vertrek deze titel voerde, temeer daar hem diens naam werd voorgelegd. Terecht besluit de commissaris-generaal dat de kennis die verzoeker wel correct kon voorstellen, hierdoor een ingestudeerd karakter verkrijgt.

Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing eveneens op pertinente wijze dat verzoekers kennis van de Afghaanse kalender gebrekkig is, hetgeen opnieuw afbreuk doet aan zijn voorgehouden verblijf voorafgaand aan zijn komst naar België:

“Tot slot dient een gebrekkige kennis te worden vastgesteld van de Afghaanse kalender. Zo stelt u, hiernaar gevraagd door het CGVS, dat u de maanden van de Afghaanse kalender niet kent en u niet naar school ging (CGVS, 18 oktober 2017, p.17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud weet u correct te vertellen dat de vierde maand saratan wordt genoemd doch slaagt u er vervolgens niet in om, hiernaar gevraagd door het Commissariaat-generaal, de warme maanden aan te geven noch de achtste maand op te noemen en verklaart u deze gebrekkige kennis door de afwezigheid van scholing (CGVS, 14 mei 2018, p.9). Deze bewering volstaat niet om uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender te verklaren, des te meer gezien u stelt dat uw familie deze kalender wel gebruikte (CGVS, 14 mei 2018, p.9). Nogmaals door het CGVS gevraagd te verklaren waarom u de kalender zelf niet gebruikte antwoordt u vaag dat u niet weet hoe de kalender werkt (CGVS, 14 mei 2018, p.10). Uw verklaringen met betrekking tot een incident dat in uw regio gebeurde doet bijkomende twijfels rijzen. Gevraagd wanneer het besproken incident zich precies voordeed stelt u dat het lang geleden, in 2005 of 2006 gebeurde (CGVS, 14 mei 2018, p.12). Vervolgens door het Commissariaat-generaal gevraagd naar de reden waarom u de Westerse kalender gebruikt bij uw tijdsbepaling verklaart u dit met uw driejarig verblijf in België (CGVS, 14 mei 2018, p.13). Het mag verbazen dat u spontaan de Westerse kalender gebruikt om een gebeurtenis uit uw kindertijd in Afghanistan in de tijd te plaatsen maar u er niet in slaagt zich het betreffende Afghaanse jaar te herinneren (CGVS, 14 mei 2018, p.13).”

Opnieuw voert verzoeker daaromtrent geen enkel inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift.

Waar verzoeker citeert uit de notities van de persoonlijke onderhouden en meent dat hieruit blijkt dat hij wel degelijk veel informatie over zijn regio van herkomst kon geven, dient er nogmaals op gewezen dat het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen op zich niet volstaat teneinde op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Deze verklaringen doen op zich immers geen afbreuk aan de hiervoor aangehaalde, pertinente motieven uit de bestreden beslissing. Bovendien betreft de kennis die uit deze verklaringen zou kunnen blijken, slechts kennis die ook via zelfstudie of door overdracht van derden kan worden vergaard. In zoverre verzoeker meent dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Gezien het voorgaande, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De vaststelling dat u er niet in slaagt overtuigende verklaringen af te leggen met betrekking tot uw directe en persoonlijke leefwereld leidt er toe dat er, zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd op het ogenblik van uw vertrek, geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.”

Het feit dat verzoeker de Belgische asielinstanties tracht te misleiden met betrekking tot zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België, doet niet enkel afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid, doch ook aan de geloofwaardigheid van het door hem voorgehouden vluchtrelaas. Zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt maakt het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijfplaats voorafgaand aan zijn komst naar België, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die zich in deze verblijfplaats zouden hebben afgespeeld. Zelfs indien enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijfplaats voorafgaand aan zijn komst naar België - *quod non* - dient vastgesteld dat aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal immers terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde in verband met de werkzaamheden van hem en zijn vader als bewaker van een school:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er ernstig kan worden getwijfeld aan uw verklaringen over uw functie als bewaker van het Sahid Abdul Sattar Lyceum.

Zo legt u voor het Commissariaat-generaal tegenstrijdige en incoherente verklaringen af over het werkschema dat u en uw vader hanteerden. U verklaart namelijk dat uw vader van tien uur 's avonds tot één uur 's nachts werkte, waarna u hem verving (CGVS, 18 oktober 2017, p.8). Voorts verklaart u dat u de kinderen naar school kon zien gaan als u terugkeerde van uw job (CGVS, 18 oktober 2017, p.9). Dit strookt geenszins met uw verklaringen voor het Commissariaat tijdens het tweede persoonlijk onderhoud waar u verklaart dat u degene was die werkte van tien uur 's avonds tot een uur (CGVS, 14 mei 2018, p.4 en p.18).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw functie als bewaker worden verder ondergraven door de vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot uw arbeidscontract. Zo verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat de werkgever van uw vader op de hoogte was van uw aanwezigheid en u een contract had (CGVS, 18 oktober 2017, p.8). Dit strookt niet met uw verklaringen bij het tweede persoonlijk onderhoud waar u stelt dat de directeur op de hoogte was van uw werk en degene was die jullie had aangenomen doch ontkent u een contract te hebben gehad (CGVS, 14 mei 2018, p.18). Op basis van de vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt over dergelijke basiselementen kan er dan ook ernstig getwijfeld worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw functie als bewaker van het lyceum. Logischerwijze ondermijnen deze vaststellingen ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de problemen die er het gevolg van zouden zijn geweest."

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal hem verkeerd heeft begrepen. Hij stelt dat hij geen vaste uren had, dat hij soms de uren van zijn vader werkte en dat hij niet heeft verklaard dat hij een arbeidscontract ondertekende.

In de notities van zijn eerste persoonlijk onderhoud valt met betrekking tot de werkzaamheden van verzoeker en zijn vader onder meer als volgt te lezen:

"Deed je shifts of was het een dag voor jou en dan 1 voor jouw vader?"

Hij begon de job 10 in de avond en 1u 's nachts en ik verving hem in de avond.

Wisten de mensen waar jouw vader voor werkte dat je hem verving?

Ja dat wisten ze.

Had je dan een contract?

Ja, ik heb een contract." (notities van het persoonlijk onderhoud 18 oktober 2017, p. 8); en:

"Was het een school voor jongens en meisjes?"

Ja het was voor beiden.

En van de 1ste graad tot 12de graad?

Ik ging niet naar die school, ik zag niet de klassen, of er beide meisjes en jongens waren maar ik zag meisjes naar die school gaan.

Wanneer zag je ze naar school gaan?

Aan het einde van mijn job daar, op mijn weg terug naar huis, kon ik ze naar school zien gaan." (notities van het persoonlijk onderhoud 18 oktober 2017, p. 9).

In de notities van zijn tweede persoonlijk onderhoud valt met betrekking tot de werkzaamheden van verzoeker en zijn vader onder meer als volgt te lezen:

"Van wanneer tot wanneer sliep je dan?"

Van 1 uur als ik naar huis kwam van het werk, tot 6 uur in de namiddag.

Dat is wel bijzonder veel slaap, mijnheer.

Zo sliep ik nu eenmaal. Als je veel problemen hebt dan slaap je natuurlijk zo lang." (notities van het persoonlijk onderhoud 14 mei 2018, p. 17);

en:

"Wist de directeur dat je er werkte?"

Ja, hij was degene die ons aannam.

Had je een apart contract?

Nee, dat had ik niet.

[...]

Werkte u er al bij de eerste bedreiging

Ja, van 10 tot 1 werkte ik er ja." (notities van het persoonlijk onderhoud 14 mei 2018, p. 18).

Hieruit blijkt geenszins dat verzoeker zou hebben verklaard dat hij geen vaste uren had en dat hij soms de uren van zijn vader werkte, integendeel. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud wel degelijk dat hij een contract had. Verzoeker laat in zijn verzoekschrift geheel na *in concreto* uiteen te zeggen waar of op welke wijze de commissaris-generaal verzoekers voor het overige duidelijke verklaringen verkeerd zou hebben begrepen.

Bovendien dient vastgesteld dat het geheel onaannemelijk is dat verzoeker de job van zijn vader opnieuw zou gaan uitoefenen nadat zijn vader omwille van deze job zou zijn vermoord door de taliban. Dat verzoeker deze job daarenboven opnieuw begon te doen omdat er niets anders te doen is, is in het licht van het door hem voorgehouden vluchtrelaas, dermate onaannemelijk dat de geloofwaardigheid van dit vluchtrelaas er volledig door teniet wordt gedaan (notities van het persoonlijk onderhoud 18 oktober 2017, p. 23: "Ze zeiden opnieuw om de job te doen, en ik dacht, als ik de job niet doe, wat doe ik dan, er is niets te doen.").

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij een “*bijzonder kwetsbaar profiel*” heeft omdat hij “*na al die jaren in Europa*” is verwesterd, dient vastgesteld dat hij dienaangaande geen enkel concreet element naar voren schuift dat zou kunnen aantonen dat hij louter door zijn verblijf in Europa dermate zou zijn verwesterd dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst een concrete en gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zou kennen. Hij komt immers niet verder dan te citeren uit een rapport van Amnesty International (verzoekschrift, stuk 3); dit betreft slechts algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon en die aldus niet kan volstaan om de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Het voorgaande klemmt des te meer, daar verzoeker reeds sinds 25 oktober 2015 in België verblijft en hij nooit eerder van dergelijke vrees wegens zijn verblijf in Europa melding maakte, ook niet tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 14 mei 2018. Het voor het eerst opwerpen van dergelijke vrees in zijn verzoekschrift is dan ook laattijdig en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid ervan.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier):

“De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. De foto's van het Sahid Abdul Sattar lyceum tonen namelijk geenszins uw functie als bewaker of uw voorgaande verblijfplaatsen aan alvorens naar België te reizen.”

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 3) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u na een leeftijdsbepaling op 15 juni 2016 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Op 31 oktober 2016 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn komst naar België heeft verbleven in het district Qarghai in de provincie Laghman, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER